

CHILDREN'S PICTURE LEAFLET No. 3.

ബ ട ട ല ട ട ട ട ട

ഇറമുഖ കാവൽ ശിപായിയുടെ വിട.

തുമുഖകാവൽ ശിപായിയുടെ വീട്.

കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഞങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിനു തെക്കേ ഒരു ദ്വീപിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഞങ്ങൾ കടൽക്കരയിൽ പോകുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അന്നു ഉഷ്ണമായിരുന്നതിനാൽ പാറയുള്ള കടൽ തീരത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പെ ഒരിടത്തു കുറെനേരം ഇരുന്നു. നോക്കിയാറെ മരംതല തീരെ കാണാനില്ലാതെ എങ്ങും കരുമ്പാറകളായിരുന്നു, എങ്കിലും മഹാ ആശ്ചര്യമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇരുന്നതിനു കുറെ താഴെ ചുരുവിൽ ശിപായിയുടെ വീടിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ വെളിയെവന്നു പറയുന്നു, “കേട്ടോ! ഇപ്പോഴല്ല, കാര്യം പിശരും ഉള്ളപ്പോൾ നിങ്ങൾ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഏതാ പാറകളെ നോക്കിയാൽ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുമായിരുന്നു.”

“വർഷകാലത്തു ഇവിടെ പിശർകുറിയും തന്നെ, അല്ലയോ” എന്നു ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ “ഉപ്പു ഞാൻ ഇവിടെ കണ്ടിട്ടുള്ള മാതിരി കടുമ്പിശരുകളെ നിങ്ങൾ കണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. മുമ്പെ ഞാൻ

കടൽ തീരമട്ടത്തിനു താഴെ പാർത്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു രാത്രി കടൽ കയറി വീടും സാമാനങ്ങളും എല്ലാം അടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്ക്കളഞ്ഞു, വല്ലവിധേനയും ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അതുമുതൽ, ഞാൻ ഏതാ കാണുന്ന വീട്ടിൽ തന്നെ പാർക്കുന്നു, ഇവിടെ അവജയം വരികയില്ലെന്നു തന്നെ തോന്നുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

നാലഞ്ചുവർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ വീണ്ടും അവിടെ പോയിരുന്നു എന്നാൽ ശിപായിയുടെ വീടു അവിടെ കാണാനില്ല. അയാളെ കാണണം എന്നു വിചാരിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അയാൾ വന്നു “നിങ്ങൾ അന്നു കണ്ട വീടു അവിടെ ഇല്ല. എന്നാൽ കോളിന്റെ ഭാവം കണ്ടിട്ടു ഞാൻ മൺകൂട്ടി മാറിക്കൊണ്ടു ആ പാറയുടെ മുകളിൽ കാണുന്ന വീട്ടിൽ തന്നെ ഇപ്പോൾ ഞാൻ പാർക്കുന്നു. അവിടെ കടൽ ഒരിക്കലും കയറുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

അയാൾ ഏതാ വർഷമാനം പറഞ്ഞപ്പോൾ, നമ്മുടെ കർത്താവു മത്തായി. 7 അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉപമയുടെ സംഗതിക്കു ഇതത്രയോ സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഇനി

ക്കു തൊന്നി. മണലിൽ വീടുപണിത ഭോഷന്റെ സംഗതിയും പാറമേൽ വീടുപണിത ബുദ്ധിമാന്റെ സംഗതിയും നാം ഇതിൽ കാണുന്നില്ലയോ. വയസ്സനായ ഒരു ശിപായി രാത്രിയിൽ കാരും കടലും അതിക്രമിച്ചതുവരെ താൻ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത വീടു കെട്ടിയിരുന്നു എന്നുള്ള ബുദ്ധിഹീനതയെ അറിയാതെയിരുന്നു. (ലൂക്കോ. 6; 49) എത്രയോ ആളുകളും പൈതങ്ങളും ഒരു വക ബുദ്ധിഹീനത ചെയ്യുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്കു വരുന്ന ആപത്തിനെ കുറിച്ചു ഞാത്തിയാലും, രക്ഷക്കായി യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ ഗുണഭോഷിച്ചാലും, വിചാരമില്ലാതെ പിന്നീടാകട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു ആപത്തിലായി എന്നു കണ്ടിട്ടു മണലിനേൽ വീടുകെട്ടിയ ഭോഷത്വം അറിവാൻ ഇടവരുന്നു. ശിപായി പാറമുകളിൽ വീടുകെട്ടിയതു അവിടെ അപകടമില്ല എന്നു നിശ്ചയമായതിനാൽ തന്നെ. കടൽ കയറുമ്പോൾ അവിടെ വരികയില്ലെന്നു അവൻ ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവാകുന്ന പാറയും, നല്ല അടിസ്ഥാനവും, രക്ഷാസ്ഥലവും മാത്രമേ നമുക്കുള്ളൂ എന്നു

ദൈവവചനം പറയുന്നു. (1. കോറി. 3: 11) തന്നിൽ സത്യമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും അവൻ തന്നെ രക്ഷയുടെ പാറ. നീ ഒരു പാറയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ടോ? “അവൻ തന്നെ എന്റെ പാറ” (സങ്കീ. 62; 2.) എന്നു നിനക്കു പറയാമോ?

ക്ഷയരോഗത്താൽ ചാവാൻ കിടന്ന ഒരു പെണ്ണിനെ ഞാൻ ഒരുയിട കണ്ടു. ഇനി ഏറെ ജീവിക്കുകയില്ല എന്നു അവൾക്കുതന്നെ തോന്നി. അതനെപ്പറ്റി അവളോടു പറയേണമെന്നില്ലാത്തു. ദീനം ദിവസേന കടുത്തു അവൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു അവളുടെ അമ്മയും ആങ്ങളന്മാരും പെങ്ങളന്മാരും അടുത്തിരുന്നു; എന്നാലും അവളുടെ മുഖത്തിന്റെ തെളിച്ചവും സന്തോഷവും കണ്ട അവർ കരയാതെ അടങ്ങിക്കൊണ്ടു. “ഇനിക്കു ഒരു പാട്ടുപാടിയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു” എന്നു അവൾ ഒരു പെങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. ഏതു പാട്ടു എന്നു ചോദിച്ചതിനു “ഇനിക്കായ് പീറ്റർ പാറത്തുയോനേ!” എന്ന പാട്ടു എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു, കടലിനും തിരക്കും കോളകൾക്കും നടുവിൽ “ആ പാറയിൽ” അവൾ പിടിച്ചിരുന്നു. ഒരു അടച്ചാറെയും ആ പാട്ടു അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇരുന്നു

ഇതിനു ചിലമാസങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ആത്മരക്ഷയെപറ്റി അവൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ശ്രീസ്തീയ സ്നേഹിതിയുടെ ഗുണഭോക്താത്; “രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം,” എന്നു ചോദിച്ചാണു, രക്ഷയ്ക്കു പാറയിൽ കാൽ വെച്ചാണു ഇടയായി എന്നാൽ സുഖവും ബലവും ഉള്ള കാലത്തിൽ രക്ഷയെ

പറ്റി നിർദ്വിചാരമായിരിക്കരുതെന്ന അവൾ കഴിയുന്നിടത്തോളം മറ്റുള്ളവരോടു ഗുണഭോക്താക്കുന്നു.

“യഥോവാ കണ്ടെത്തപ്പെടാകുന്ന സമയത്തു അവനെ അന്വേഷിപ്പിൻ, അവൻ അടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ അവനോടു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യിൻ” ഇത തന്നെ അവൾ പറഞ്ഞു കടശിവചനം.

ആരു ശിക്ഷയ്ക്കു യോഗ്യൻ?

ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ശൈത്യം എന്ന പട്ടണത്തിൽവെച്ചു ഒരു പാതിരിസാജിനോട് “മനുഷ്യർ പാപം ചെയ്യുന്നതിനു പിശാചു ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ പിശാചല്ലയോ ആകാശത്തിനു പാത്രനാകേണ്ടതു എന്നൊരു തക്കം തുടങ്ങി. ഗംഗാനദിയിൽ കൂടി ആളുകേറ്റി ഓടുന്ന ഒരു ചെങ്ങോട്ടത്തെ കീഴ്മേൽ മറിച്ചു അതിലുള്ള ആളുകളെ ഒക്കെയും മുക്കിക്കൊന്നു അതിലുള്ള ഭവുക്കളെ കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ തക്കതായി ഞാൻ ഒരുവനെ ദുഷ്പാധന ചൊല്ലി അയച്ചു

ൽ ആരാകുന്നു ശിക്ഷയ്ക്കു യോഗ്യൻ ആകുമെന്നു പാതിരിസാജി അങ്ങോട്ടു ചോദിച്ചു. ദുഷ്പാധന ചെയ്യുകൊടുത്ത നിങ്ങളും ആവകയ്ക്കു ധീരതയോടു പ്രവൃത്തിച്ചവനും മതിയായ ശിക്ഷയ്ക്കു യോഗ്യർ തന്നെ എന്നതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല എന്നു ആബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പിശാചും താങ്ങളും ഒത്തുകൂടി പാപം ചെയ്യാൽ സംശയമെന്തെന്നു നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും യാതൊരു കരുണകൂടാതെ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും നിശ്ചയം, എന്നു ആ പാതിരിസാജി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.